РІК ЗАЛОЖЕНЯ 1893.
"СВОБОДА"
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Всі листи, моні-ордери і чеки треба висилати на адресу „SVOBODA".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA"
("LIBERTY")
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союза — "SVOBODA" — Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIII. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ., субота 20-го марта 1915. Ч. 33. VOL. XXIII. JERSEY CITY, N. J., Saturday, March 20, 1915. N. 33.

МОСКАЛЇ ЗАПОВІДАЮТЬ БЛИЗКИЙ УПАДОК ПЕРЕМИШЛЯ.

На галицькім поли війни битви в останних днях притихли.

Нїмцї топлять дальше анґлїйські торговельні кораблї.

Невдача англійсько-французького нападу на Дарданельський пролив.

В ГАЛИЧИНЇ І НА БУКОВИНЇ:

РОСІЙСЬКІ ЧУТКИ ПРО НЕДАЛЕКИЙ УПАДОК ПЕРЕМИСЬКОЇ ТВЕРДИНЇ.

ЛОНДОН, столиця Анґлїї, 18. марта. — Петроградський кореспондент телеграфічного бюра Райтера доносить в телеграмі, що в столици Росії вважають, що **перемиська твердиня впаде найдальше до кількох днів.**

Австрійські жовніри, яких Москалї взяли до неволї підчас їх невдачних випадів з твердинї, оповідають про те, що залога Перемишля вичерпана із сил наслїдком голоду та, що перемиські шпиталї переповнені раненими.

Перша облога Перемишля тривала від 22-ого вересня до 15-ого жовтня 1914. р., а друга облога зачала ся дня 14-ого падолиста м. р. і триває доси. Значить, що Перемишль був по першій облозї свобідний майже цїлий місяць (29 днів), а друга облога триває вже 4 місяцї і 5 днів. Обі облоги до нинї тривали якраз 5 місяців.

Підчас першої облоги Москалї підходили близше та острілювали форти, одначе не мали жадного успіху, а натомісць понесли величезні жертви в людях.

Другу облогу, яка вже триває понад 4 місяцї, устроїли вони инакше. Замкнули перемиську кріпость довкруги перстенем своїх військ, але у віддаленю 17 американських миль від фортів так, щоби гармати з тих фортів не могли займати їх своїм огнем. Ходило Москалям о те, щоби не тратити на дармо людий, бо на здобутє фортів не могли мати надії з уваги на те, що мали гармати лише меньшого калїбру, яких кулї перемиським фортам не спричинили найменьшого ушкодженя. Натомісць сподївали ся вони взяти Перемишль голодом. І тепер вже й голосять, що перемиська твердиня мусить протягом найблизших днів піддати ся з причини голоду, який там запанував.

Вісти про голод в Перемишли буцїмто дістали Москалї від австрійських бранців, яких полонили по їх невдачних випадах з твердинї в останнім часї.

Вправдї не було в останнім часї вістий про випади австрійської залоги з перемиської кріпости, але коли би дїйсно і були такі випади і коли би навіть Москалї побили випадаючих Австрійців та взяли до неволї і, як би полонені жовніри оповідали про голод в Перемишли, — чи се вже заслугує на достовірність?

Таку велику твердиню як перемиська заосмотрюють ся в поживу, пашу, амуніцію і т. д. не на пів року, але на півтора до двох лїт, тому годі припускати, аби в Перемишли вже тепер був голод і через то Москалї могли в короткім часї дістати твердиню у свої руки. Австрійцї мали час перед війною добре заосмотрити Перемишль у все, що потрібно для залоги і міста, а опісля мали ще доволї часу підчас цїломісячної перерви в російській облозї, тож чутки про голод в нашім надсяньскім містї треба вважати лише безосновними чутками.

ПЕРЕМИШЛЬ НЕ ВІДЧУВАЄ РОСІЙСЬКОЇ ОБЛОГИ.

ВЕНЕЦІЯ, Італїя (через Лондон), 18. марта. — Телєґрама, яка сюди наспіла з Відня, столицї Австрії, доносить, що житє в перемиській твердини в нічім не змінило ся. **Панує там і тепер повний спокій як за цїлий час російської облоги.** Москалї від часу до часу пробують нападів на форти, але хоробрі Мадяри, котрі боронять кріпости, зараз їх відбивають, наносячи Москалям чимало страти. Одначе загалом мають вони мало роботи. Офіцири мусять ґаїти час на грі в карти або в білярд („пул тейбел"). Військовий командант розділює усякі артикули поживи між цивільне населенє міста. Гроші в містї цїлком стратили свою вартість.

Заосмотренє Перемишля в усякі артикули поживи і паші є знамените.

Крім артикулів поживи, в які заосмотрено твердиню перед облогою, дістає тепер залога дуже часто воздушні посилки від австрійської галицької армії лїтаками. Кождий лїтак привозить 300 фунтів консерв, а також сірники, яких не доставало в Перемишли і деякі лїкарські прилади й лїки, яких був меньший засіб. Загалом тепер в Перемишли всего є доволї.

Москалї острілюють кождого летуна, але вдало ся їм збити на долину лише одного летуна. Забрали вони його набір і летуна полонили.

НЕ ВЕДЕТЬ СЯ МОСКАЛЯМ В ГАЛИЧИНЇ І НА БУКОВИНЇ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 18. марта. — Нинї і вчера неприятель виконав кілька нападів на становища наших військ в західній Галичинї. Всї ті напади відбито.

На карпатськім фронтї не було жадних важнїйших подій.

Коло Вишкова (карпатський перехід на полудневий захід від Надвірної) неприятельські віддїли намагали ся цїлу ніч відбити здобуті нашими військами становища, але їх напади не вдали ся.

На полудне від ріки Днїстра (між Станиславовом і Коломиєю) було кілька стріч між російськими й австрійськими військами в ріжних місцях, але загальне положенє не змінило ся.

Напади російської піхоти над полудневим берегом ріки Прута, коло Черновець, на Буковинї, відбила наша артилєрія.

ХОРОБРІСТЬ АВСТРІЙСЬКОГО ПОЛКУ.

БЕРЛІН (через Лондон), 18. марта. — З австро-угорського пресового бюра у воєнній кватирі прийшла нинї телеграма, яка доносить, **що Москалї, які бють ся під Карпатами, проявляють тепер вичерпанє сил.** Піхота їх тепер переважно мовчить, а відповідають лише огнем з гармат.

Коло карпатського переходу біля Вишкова (на полудневий захід від Надвірної) вдарили австро-угорські війска приступом на російські становища і здобули кілька укріплених верхів, причім полонили богато російських жовнірів. В тих битвах списав ся знаменито особливо полк Данкля. Сьому полкові висловило ц. і к. мінїстерство війни особливе признанє за се, що відпер три російські напади, один по другим, хоч Москалї мали маси свого війска і підпирали їх убийчим огнем своїх гармат. **Мимо того всего полк Данкля відпер Москалів і завдав їм дуже болючі страти.**

АВСТРІЙЦЇ ВІДБИЛИ ВСЇ РОСІЙСЬКІ НАПАДИ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 19. марта. — Вчера відбито кілька російських нападів на карпатськім фронтї мимо того, що Москалї мали чисельну перевагу. Потерпіли вони великі страти; кілька російських компаній цїлком знищено.

По відбитю Москалї знова скріпляли свої війска новими помічними силами та виконували нові напади, одначе всї ті напади відбито. Притім полонено 280 Москалів.

В инших місцях на австрійсько-російськім поли війни не було вчера нїчого важнїйшого.

МОСКАЛЇ ДОНОСЯТЬ ПРО СВОЮ ПОБІДУ В ГАЛИЧИНЇ.

ПЕТРОГРАД (через Лондон), 19. марта. — В Карпатах і в цїлій Галичинї нїщо не змінило ся.

Недалеко Оравозіль (се перекручена назва якоїсь галицької місцевости) ми знищили три нїмецькі компанії, котрі на нас напали, а решту живих взяли до неволї по бою на баґнети. Число тих полонених виносить 93 жовнірів і 3 офіцирів.

—o—

В РОСІЙСЬКІЙ ПОЛЬЩІ:

НЇМЦЇ ПОЛОНИЛИ 1.900 МОСКАЛІВ В РОСІЙСЬКІЙ ПОЛЬЩІ. — МОСКАЛЇ ЗНОВА У СХІДНИХ ПРУСАХ. — НЇМЦЇ ГРОЗЯТЬ МОСКАЛЯМ ВІДПЛАТОЮ ЗА ПАЛЕНЄ СІЛ.

БЕРЛІН (бездротна телеграма до Сейвіл, Л. Ай.), 19. марта. — Нинїшне урядове оповіщенє головної військової управи про воєнне положенє на сході доносить, що в російській Польщі взято знова 1900 Москалів до неволї та здобуто 4 машинові карабіни.

Дальше подано в оповіщеню, **що російські ополченцї перейшли границю Східних Прус в крайнім північно-східнім кутї і спалили там села, що їх буде дорого коштувати.** За кожде спалене нїмецьке село спалять Нїмцї три російські села (польські — в російській Польщі), а за кождий державний будинок, який знищать Москалї у Східних Прусах, збурять Нїмцї три російські державні будинки (також в російській Польщі).

В північній части російської Польщі Москалї дальше нападають на нїмецькі становища на північний схід від міста Пшаснипа, але всї їх напади безуспішні.

На захід від ріки Скрви взяли Нїмцї 900 Москалів до неволї, а недалеко на схід 1000 і 4 машинові карабіни.

Орди російських ополченцїв, перейшовши нїмецьку границю у Східних Прусах коло міста Мемель, стали рабувати і палити села і державні будинки.

—o—

НА МОРИ:

(НА АНҐЛЇЙСЬКИХ ВОДАХ).

НЇМЕЦЬКИЙ ЛЕТУН КИНУВ БОМБУ НА АНҐЛЇЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ.

САВТ ШІЛДС, Анґлїя (через Лондон), 18. марта. — З анґлїйського корабля „Блонд", який нинї сюди приїхав, доносять, що його напав був на Північнім мори нїмецький летун, котрий нерелїтаючи лїтаком понад пароплав, кинув на його поклад бомбу. Бомба вибухла і вбила одного моряка.

АНҐЛЇЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ З РИЖОМ ПІД ВОДОЮ.

ЛОНДОН, столиця Анґлїї, 19. марта. — Нинї затопила нїмецька підводна лодка анґлїйський торговельний корабель „Ґлїнартні". Залогу виратувано окрім одного моряка, котрий потонув з кораблем. Між виратуваними є много ранених.

Затоплений корабель мав 3.309 тон містоти і був наладований 80.000 фунтів рижу, який везено до Лондону.

ЗВИННА НЇМЕЦЬКА ПІДВОДНА ЛОДКА. — НОВІ НЇМЕЦЬКІ ПІДВОДНІ ЛОДКИ.

ЛОНДОН, 18. марта. — З Ротердаму, в Голяндії, прийшла сюди телеграма, що нїмецька підводна лодка „У.-9", яка свого часу затопила за одним разом 3 анґлїйські воєнні кораблї, придержала вчера голяндський пароплав „Батавієр", який плив до Анґлїї. Капітан підводної лодки переглянув папері корабля й опісля позволив йому відплинути. Небаром залога голяндського корабля „Батавієр" бачила, як тасама нїмецька підводна лодка напала на другий торговельний пароплав.

Дальші вістки, які сюди наспіли, доносять, **що Нїмцї з великим поспіхом будують дальше нові підводні лодки.**

Несподїванкою для Анґлїї є нові нїмецькі терпеди, котрі нарочно пристособлено для підводних лодок. Сї торпеди обчислені на близше віддаленє для ужитку проти перевозових і торговельних кораблїв. Нові торпеди коштують меньше і мають меньшу вагу та простїйше уладженє.

НЇМЦЇ ЗАТОПИЛИ 5 АНҐЛЇЙСЬКИХ ПАРОПЛАВІВ ЗА ДВА ДНИ.

БЕРЛІН (через Лондон), 18. марта. — Нїмецькі підводні лодки за останних два дни **затопили пять анґлїйських пароплавів, в тім 4 великі.**

Одна нїмецька підводна лодка окружила Ірляндію.

(НА ТУРЕЦЬКИХ ВОДАХ).

НЕВДАЧНЕ ОСТРІЛЮВАНЄ ФОРТІВ У ТУРЕЦЬКІМ ПРОЛИВІ.

АМСТЕРДАМ, Голяндія (через Лондон), 19. марта. — Нинїшні телеграми, які наспіли сюди з Царгорода (Константинополя), столицї Туреччини, доносять, що англійсько-французька воєнна фльота по безуспішнім острілюваню турецьких фортів у Дарданеллях спинила свою дїяльність. Всї намаганя анґлїйських і французьких моряків, щоби виловити підводні міни в проливі, скінчили ся на нїчім. В понедїлок Турки влучили гарматним вистрілом з батерії обіч одного Дарданельського форту британський кружляк і значно його ушкодили. Анґлїйцї мусїли з поспіхом відвезти сей кружляк. Відтоді спинили вони острілюванє дарданельських фортів.

СУДНО ДЛЯ ЛОВЛЕНЯ ПІДВОДНИХ МІН ПІЙШЛО ПІД ВОДУ.

БЕРЛІН, столиця Нїмеччини (бездротна телеграма до Сейвіл, Л. Ай.), 14. марта. — З острова Тенедос прийшла сюди телеграма, що анґлїйське судно до ловленя мін наїхало само на міну і пійшло під воду. Підчас вибуху богато моряків згинуло, а ті, що остали живі, тяжко ранені.

АНҐЛЇЙСЬКО-ФРАНЦУСЬКА ВОЄННА ФЛЬОТА ПОНЕХУЄ БОМБАРДОВАНЄ ДАРДАНЕЛЇВ.

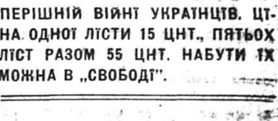
БЕРЛІН (через Лондон), 19. марта. — Турецькі гармати з дарданельських фортів ушкодили тяжко 11 анґлїйських і французьких воєнних кораблїв. Наслїдком того, як доносять телєґрами з Царгорода, **анґлїйсько-французька воєнна фльота поволи усуваєть ся з Дарданелїв і відай скоро вже занехає дальших безуспішних нападів.**

ТУРКИ ЗБИРАЮТЬ ВІЙСКА В МАЛІЙ АЗІЇ ПРОТИ АНҐЛЇЙСЬКОГО НАЇЗДУ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 19. марта. — Тутешна нїмецька ґазета „Райхспост" доносить, що Турки зібрали в Малій Азії коло міста Смирни, яке анґлїйські воєнні кораблї намагають ся здобути, 110.000 війска, яке зможе відбити всякі неприятельські проби висадити на сушу війско. Тамошні турецькі батерії ушкодили три анґлїйські воєнні кораблї.

ТУРКИ ЗБИРАЮТЬ НА СУШІ ВІЙСКА ДЛЯ ОБОРОНИ ДАРДАНЕЛЇВ.

ПАРИЖ, столиця Франції, 19. марта. — На захід від Царгорода зібрали Турки, як доносять кореспонденти тутешних ґазет з Атен, столицї Греції, 180.000 війска. З того 40.000 знаходить ся на півострові Ґалїполї (над Дарданельським проливом). 10.000 турецького війска знаходить ся над Дарданельським проливом з малоазійської сторони.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ ПЯТА ЛЇСТА СТРАТ УБИТИХ, РАНЕНИХ, ПОЛОНЕНИХ І ПРОПАВШИХ В ТЕПЕРІШНІЙ ВІЙНЇ УКРАЇНЦЇВ. ЦЇНА ОДНОЇ ЛЇСТИ 15 ЦНТ., ПЯТЬОХ ЛЇСТ РАЗОМ 55 ЦНТ. НАБУТИ ЇХ МОЖНА В „СВОБОДЇ".

РОДИМЦЇ! ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗА.

"SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ANDREW SAWKA, manager
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:	ПЕРЕДПЛАТА:
In United States:	В Злучених Державах:
$2.00 per year	на рік $2.00
$1.00 per 6 months	на пів року $1.00
0.75 per 3 months	на 3 місяці 0.75
In Jersey City, Canada and other foreign Countries:	В місті Jersey City, до Канади і других країв:
$3.00 per year	на рік $3.00
$1.50 per 6 months	на пів року $1.50
$1.00 per 3 months	на 3 місяці $1.00
Single copy 3 cents.	Поодиноке число 3 центи.

За кожду зміну адреси платить ся 5 центів.

Адреса: SVOBODA
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Всї моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „Svoboda".

При висиланю замовленя належить долучити моні-ордер або чек.

Число телефону 498 Jersey City.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

За всї оголошеня поміщувані в „Свободї" редакция не відповідає. — Рукописий не звертає ся.

АВСТРІЙСЬКИЙ АМБАСАДОР ПРО УКРАЇНЦІВ.

Дня 17. марта мав нагоду др. С. Демидчук, делєґат Головної Української Ради з Відня розмовляти з австрійсько-угорським амбасадором у Вашінґтонї, ексцеленцією Александром Думбою. Амбасадор висловив ся про становище Українців в Америцї так:

„Справдї **з признанєм і подякою глядить тепер наше правительство на патріотизм американських Українців.** Ми знаємо, що се убогий нарід, а мимо сього складає він великі жертви на зменьшенє нещастя поміж своїми земляками в старім краю.

„Судячи після настрою американських Українців, набирає ся переконаня, що вони будуть бороти ся до останного за свободу рідного краю проти наїздника.

„Коли Австрії удасть ся відобрати Галичину й Буковину, то не підлягає найменьшому сумнївови, що тодї **Українцї будуть цїлковито рівноуправнені з иншими народами монархії;** вони дістануть всї школи, які їм належать ся, а передівсїм унїверситет. Рівнож економічний розвій українського народа пійде швидше вперед, хоч треба признати, що Українцї зробили під сим зглядом великанський поступ останними лїтами. Орґанїзацийна праця Українців, оперта на власних силах, викликувала подив у правительственних кругах у Відни. Колиж по війнї правительство підпоможе Українців в їх змаганях, то можна мати надію, що рани, які поніс нарід на війнї, загоять ся в недовгім часї.

„Прошу сердечно подякувати від мене вашим землякам за їх патріотичне становище й витривалість в тих тяжких часах".

Підчас розмови випитував амбасадор про українські орґанїзації в Америцї і в Канадї, на що одержав вдоволяючі відповіди. Особливо жалїв амбасадор над долею канадійських Українців, які з нагоди війни опинили ся в скрутнім положеню.

ВІДЇЗД СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ.

Дня 12. лютого покинули ново утворені віддїли Сїчових Стрільців місто Віденъ, щоб удати ся на поле бою. На східнім двірци зібрало ся вечером сього дня богато приятелів і знакомих зпоміж українських утїкачів, музика корпусу дайтшмайстрів, богато офіцирів і представники мужви.

Доповняючі віддїли Стрільців полишили свої касарнї при Ґольдшляґштрасе вечером і помашерували в полевих мундурах до двірця. По передї несено Сїчовий прапор; на чолї компаній машерували команданти, професори др. Гірняк і Нестайко. Стрільцї мали шапки замаєні цьвітами. З ними пійшли на поле битви дві сїчовички: Олена Кусий і Павлїна Рись.

Пращанє почала музика „Молитвою перед борбою", почім відограно „Народний гимн". Опісля промовляв адютант корпусу добровольців Дайтшмайстрів Герман по українськи; в своїй промові желав він Стрільцям побіди по сторонї австрійсько-угорської й німецької армії. Командант Стрільців майор др. Стефан Томашівський пригадав компанії на їх присягу на прапор, коли то вони прирікали вірність Австрії й Українї. Опісля говорили ще редактор Ярослав Весоловський і посол др. Трильовський, які взивали Стрільців до витривалости до останного. В імени жіночого комітету попращала Стрільців панї Кабаровська, взиваючи їх до визволеня загарбаної тепер рідної землї.

Аж до відїзду поїзду співав сьпівацький хор українські піснї під проводом о. Туркевича. Серед останних окликів: „до побаченя на вільній Українї" відїхав поїзд на поле бою.

ЗНИЩЕНЄ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ В РОСІЇ.

Київська полиция дістала розказ на застановленє всеї української преси і всїх українських видавництв взагалї, які доси появляли ся в Київі. Підставою до сих поліцийних зарядженъ послужив слїдуючий приказ начальника київського воєнного округа:

„Застановити на цїлий час воєнного стану всї періодичні виданя на „малоросійськім нарічу", старо жидівській мові і жидівськім жарґонї".

Жидівських ґазет в Київі було дві, один тижневник і один місячник. Щодо українських ґазет, то дневник „Рада", тижневники: „Маяк" і „Українська хата" застановлено ще в самих початках війни, а до послїдного часу виходили ще в Київі слїдуючі українські часописи: „Лїтературно-Науковий Вістник", „Дзвін", „Рідний Край", „Сяйво", „Рілля", „Згода", „Наша Кооперація", „Сьвітло", „Записки Українського Наукового Товариства", „Україна", „Молода Україна", — разом 11 видань, не числячи дрібних популярних періодичних видавництв (наприклад: Комашня-Муравейник), які друкували ся рівночасно по українськи й по російськи.

Нове розпоряджене київської адмінїстрації розширяє круг репресійних средств проти українських видавництв. Пійшло — як звісно — з Галичини, а опісля розширено сю заборону на цїлу Україну. Лише у Відни виходять деякі українські часописи, впрочім в цїлій Европі нема українських видавництв.

За те в Америцї — в Злучених Державах, в Канадї і Бразилії є головне прибіжище української преси.

У Відни виходять тепер слїдуючі українські часописи: „Дїло", „Свобода", „Місіонар", „Буковина", і „Вістник".

ОБРАЗЕЦЬ РОСІЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ.

(Вандалїзм Москалїв в Бучачи. Пущенє з димом 128 домів. Звірство на церковній площи. Російський спосіб веденя процесу).

В послїдних днях прибув до Кракова один книгар, якому удало ся втїкти і передерти ся аж від Бучача. Між иншим оповів він слїдуючі подробицї про господарованє Москалїв в Галичинї:

По відвороті нашого війска з Бучача увійшли Москалї доперва за добу і то з великою осторожностю, бо лякали ся підступу. Зараз на вступі зачали вони рабувати і нищити. Посадник міста, посол Штерн, зарядив, щоби всї торговлї і склади живности були отверті. Та Москалї облягли всї пекарнї і склади і не можна було нї хлїба нї инших артикулів живности приготовити і дістати. Так було через 2 днї. Третого дня Москалї — здасть ся — були десь там побіджені, бо зачали приготовляти ся до відвороту. Та на жаль се не здійснило ся. Москалї остали ся в містї і допускали ся ще більших насильств. Розбивали вони склепи, обливали товари бензиною і нафтою і палили, а людности заборонили ратувати. Хто зачав ратувати, того пробивано баґнетами. Поранено при тім тяжко одного купця. Старенький аптикар Вжецонські з хрестом в руцї заклинав Москалїв, щоби пощадили його аптику, за що давав тисяч корон, а при тім представляв важність аптики. Та все те надармо; надармо взивав також і помочи російського „червоного хреста". Москалї хулячи хрест, відтрутили аптикаря і за кілька мінут аптика з гуком вилетїла у воздух. В протягу кількох годин спалили Москалї 128 домів і зрівнали все з землею. В міжчасї дїти і жінки утїкли на церковну площу і кладовище. Одначе і там почвалали за ними козаки нібито в цїли зревідованя їх, чи не мають при собі оружя. Та в дійсности обдерли вони жінок з вартісних предметів і знасилували їх. Посадник міста пробував недопустити до підпалів і звернув ся з відповідною просьбою до російських „шаржів". Та від них почув, що все дїєть ся на висший приказ. Аж доперва новий ґенерал заказав палити і рабувати, та вже не було що ратувати. Бездомних скиталъців без огляду на їх релїґію принято гостинно і розміщено в місцевім монастири Василиян.

Цїлий тиждень був в Бучачи голод і доперва опісля оживили ся трохи рух і торговля. Відтак можна було завважати, що Москалї стремлять до позисканя для себе нашого населеня і роблять се в питомий спосіб. Ось примір: Перед приходом Москалїв дав один жид одному селянинови свою корову в переховок, а сам утїк. Відтак жид вернув, але селянин не хотів віддати йому корови, кажучи, що її купив. Жид позиває селянина. Взивають жида до команди і питають його, чи він бажає переведеня процесу по австрійській чи по російській процесовій процедурі. Жид вибрав першу. Казали йому внести позов на письмі. Жид жде кілька тижнів та зі суду нїщо не приходить. Іде він знов до російської команди і рішаєть ся на російську процедуру. Чиновник бере від него три рублї для себе і півтора рубля на судову комісію. Відтак взивають селянина до суду, „смалять" йому пять нагайок, селянин признаєть ся до всего і обовязуєть ся звернути корову. А російський чиновник, підсьміхуючись, каже до позовника: „А бачиш, як скоро все іде по російській процедурі?" Ось в який спосіб старають ся Москалї приєднувати для себе населенє. Та мимо сього воно ще й доси не одушевляєть ся російськими порядками.

„Свобода" ч. 1. Віденъ, 9. лютого 1915.

ЯК БІДУЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ВТІКАЧІ.

Воєнні події приневолили богато нашого народа кинути рідну країну. Більшість втїкачів задержала ся зразу в північній Угорщинї, а далї переїхала до Відня та инших країв австрійських, аби бодай житє ратувати перед страшним ворогом.

Московські царі від давна наважили ся знищити нарід на Українї, а відтак сягнути і по галицьку Україну, яка будь-що-будь в конституційній Австрії була прибіжищем вільного українського слова. — Через те, коли наша країна стала місцем війни, а наші війска, здержуючи московську навалу, цофнули ся до наших Карпат, — передові люди, що в народній роботї найбільше заслужили ся, мусїли покинути рідну землю, як що не хотїли виставити на небезпеку свого житя.

Майже годї докладно означити під сю хвилю число наших людий, які перебувають поза Галичиною. Правительство робить заходи, щоби збігців з Галичини зосередити в кількох місцевостях. Найбільше Галичан наплинуло до Відня, який, мимо своєї дорожнечі, — стає для кождого найбільше притягаючим, головно через се може, що є столицею всеї держави. З Галичини заїхало тут найбільше жидів (около 100 тисяч), які своєю проворностю і вїзливостю зуміли найкрасше використати всї засоби держави, призначені на сю цїль. — всї дїла людської добродійности. Застали вони тут многих богачів (мілїонерів), декотрих навіть з Галичини, що маленьку часть відсотків від своїх лихварських капіталів кинули тепер „щедрою рукою" своїм краянам з Галичини. Міська Централя у Відни (Циркусґассе 5) є предметом щоденної облоги головно зі сторони жидів. Майже всї функціонарі жиди, а до того всего польсько-жидівські скавти бережуть тут порядку. Міська Централя виплачує гроші незаводовим людям на хату і житє (около 33 корони місячно).

Другими щодо числа є у Відни збігцї — Поляки, яких тут є около 40 тисяч. — Вони разом „з брацьмі мойжешовеґо визнаня" заснували ратунковий комітет під проводом міністра Білїнського, до якого з початку навіть не хотїли допустити Українців.

Та Українцї числом около 3 тисячі (переважно інтелїґенти з ріжних сторін Галичини) завязали власний Комітет під проводом віцепрезидента палати посла п. Ю. Романчука. Комітет сей вийшов головно з кругів української парляментарної репрезентації і хоч як засоби його не були великі — то вскорі дїяльностю своєю обняв наших збігців і в других краях. До нового року вплинуло добровільними датками около 89.000 кор., а 64.000 кор. дало правительство. Вже з початком сего року почали впливати жертви і від наших братів з Америки а з окрема більший даток від Преосьвященного епископа Сотера Ортинського з Філядельфії, котрий дуже горячо заняв ся справою нашого народа, якому судьба велїла покинути рідний край і тиняти ся в чужинї.

З початком сего року український ратунковий Комітет правительство удержавило і признало йому такі самі права як польському Комітетови під проводом міністра Білїнського. Правительство опираєть ся на воєннім законї з 1912 і признає всего на удержанє збігців по 70 с. денно, отже квоту, яка при зростаючій дорожнечі не може на удержанє вистарчити. Вже у Відни треба було сю квоту піднести понад 1 кор. Та поза Віднем правительство не хоче відступити від сеї засади і там всюди платить тільки по 70 сотиків денно.

Щоби улекшити побут людям, зачало правительство вже в місяци жовтни будувати бараки, які помістили би тисячі народа. Кромі бараків для Поляків і жидів побудовано більші бараки для Українців в Каринтії в Вольфсберґу коло Кляґенфурту, де нинї вже в 62 бараках приміщено понад 10 тисяч людий. Є там люди з ріжних повітів східної Галичини і Буковини, а головно з Перемищини. В тих бараках є рівнож церква, якій додано сьвященика; є навіть українська школа. На границї австрійсько-чеській будує намісництво низшо-австрійське бараки на 30 тисяч Українців і там будуєть ся церкву і школу. Тепер є там вже до 7 тисяч людий, переважно зі скільського і турчанського повіта. Богато людий приміщено в Брук ан д. Ляйта. З кінцем листопада і в грудни повертали многі наші робітники з Прус і часть їх приміщено в ріжних місцевостях у Сальцбурґу, в Тиролї, в Низшій і Висшій Австрії.

З робіт в Німеччинї прийшло до Тиролю і Форарльберґу 1060 людий і розміщено їх в місцевостях Дорнбірн, Гогенемс і Фрастанц (Гефанґенляґер).

Український Комітет ратунковий старав ся через своїх делєґатів провірити відносини та вплинути на їх поправу, головно щодо їди і одежі.

Богато людий виїхало з краю в тім, що мали і нинї терплять, не маючи біля і зимової одежі. Деякі браки, як в Вольфсберґу, в части усунено, та ще богато лишаєть ся до направи лиха.

З теренів воєнних ранені і бранцї позаносили до Австро-Угорщини пошести, як пятнистий тиф, червінку, холєру і віспу. В сїй справі наш комітет подбав о те, щоби всюди заведено службу здоровля і вислано лїкарів. Та наших Українців-лїкарів за мало.

Ще найлїпше чують ся наші люди в Сальцбурґу і Тиролї, а відтак в Країнї. Немало до сего причинили ся місцеві відносини, енерґічні і справедливі власти, а також тамошні зичливі люди, серед яких прийшло ся нашим збігцям проживати.

Український Комітет ратунковий заняв ся і другими справами наших збігців. Для тих, хто має квити на худобу, збіже, або на конї, забрані для цїлий воєнних, виробляють наші посли, члени комітету належне відшкодованє в окремій секції в мінїстерстві війни зглядно скарбу.

Та чим довше проживає наш український нарід на чужинї, тим тяжше відчуває розлуку з родиною і з рідним краєм. Нинї, коли східну Галичину і Буковину заняв наш ворог, навчив ся наш нарід цїнити двічі-тричі раз більше свою рідну землю і бажає собі як найскорійшого повороту на родину. — Коби лиш ті надії скоро сповнили ся!

Посол **Лев Левицький.**

ВІТЕР ВІЄ ПО ДОЛИНЇ...

Віє вітер по долинї,
Лозами колише,
Чогось мила ще й до нинї
До мене не пише.

Чогось мила полишила
Писанєчка дрібні,
Віє вітер, дме що сили,
Ллють ся сльози срібні.

Вол. Хронович.

ЛИСТИ З РІДНОГО КРАЮ.

I.

Лист з Кпесїна (Чехія), писаний 8. сїчня 1915.

Дорогий Мужу! Ти певно гадаєш, що цїлий тиждень треба міркувати, аби щось написати, а я щоденъ писалаб до Тебе, а все щось нового. Тим разом напишу Тобі про гірке поводженє моє і всїх людий в Галичинї. Як настала війна, то всї люди з Попович (повіт Перемишль) утїкли до Тишкович, бо Поповичі були в дирекцийній лїнїї. Всї будинки наперед потаксували, сади повирубували, а відтак цїле село спалили. Всї околичні села зістали випалені підчас битви. Проклятї Москалї поробили собі окопи в гаю на горі, а наші каноши на Вовчій ямі і так з гармат кулї свистали понад наше село, а ми так сидїли під ними. Ми собі повибирали ями і кажемо: „Як настане великий бій, то ми там поховаємо ся". Як стріляли з ґверів, то ми крили ся в ямі, а як зачали стріляти з гармат, то ми поховали ся в стодолї за верствою. Як у ту яму, в якій ми перше сидїли, праснув московський ґранат, то зрівнав її з землею, а ми в стодолї зістали живі. А кулї не жалували нікого й нічого. Як упала куля на будинок, то спалила, а як на чоловіка, то забила; як Господь Бог не охоронив, то сам чоловік не міг охоронити ся. В ночи перестали стріляти, то ми поховали ся до панської стайнї, тец, всї з коровами. Поза розваленими мурами були наші жовнїри. Як їх Москаль зобачив, як став з гармат прати, то так як би зварював. Один наш капітан прийшов до стайнї тай каже: „Люди! Втїкайте сеї ночи під Перемишль, бо тут на завтра ладить ся великий бій!" Перестали стріляти; в селї огонь горить. Тато взяли коня і провадять його за собою, а ми женемо корови. Я з дитиною мали собі дещо взяти і виїхати де до Цикова, а тимчасом люди зачали втїкати, а кождий думав лише про себе: не знав брат брата, не знала вітця чи матери донька — кождий як міг так втїкав. Нашому татови вирвав ся кінь з рук і втїк аж до Попович. Тогди тато заслабли, мама зістають коло тата на моїй оборі, а тут Москаль сьвітить сьвітло. Отже я з дитиною і Павлїнка і Марися лишилисьмо їх обоїх, а самі з людьми, іно в тім, щосьмо мали на собі, повтїкалисьмо до Дроздович на поле і там під голим небом на слотї булисьмо 4 днї; жилисьмо тим, що нам давало війско. Приїхали наші форшпани і забрали нас до Коровник. То село було без людий і ми там пережили цїлий тиждень. Звідтам Павлїнка пійшла в ночи до Тишкович подивити ся, де там лежать убиті тато і мама. Вона приходить до панської стайнї, а вони обоє сидять живі і корови коло них: моя і їх. Ми плакали цїлий тиждень за ними як день так ніч, бо там в селї жива душа не встояла ся в панській стайни. Тато за чимось-там схилили ся, а їм поміжи ноги через муровану стїну перелетїла куля з канона, але їх не зранила. В той час Павлїнка привела їх в ночи з коровами до Коровник і ми там відпочали щось зо три днї. Відтак нас забрали на зелїзницю і відослали до Чехії. До кождого чеського села дали по троха людий. Фасуємо кожда особа по 45 крейцарів на день. З того маємо виживити ся і углє купити, а тут всьо дороге. Корови ми продали жовнїрам за півдармо. Марина й Іван зістали в Боратичах. То так: Тишковичі, Поповичі, Биків і Дроздовичі пійшли на сей бік до Австрії, а туди як Боратичі, Хидновичі, Храпличі і тамтой весь бік по саму границю зістали на тамтім боцї і не знаю, що ся там з людьми стало: чи жиють чи нї. Я дякую Богу, що нас виратував від тяжкої неволї та благаю Господа, щоби став ся конець і щоби наш найяснїйший Пан виграв.

При кінци сього листа є ще така дописка:

Дорогий Брате! Як той лист дістанеш, то зараз нам відпиши, бо коли ми читаємо від Тебе письмо, то нам здає ся, що з Тобою самим розмовляємо. Прошу менї прислати який молитвенник і маленький калєндарик руський, бо тут сьвят руських не обходять і ми без свого калєндаря не знаємо, коли яке наше сьвято припадає. Ми тут будемо аж до лїта, а в лїтї — не знаємо, як Пан Біг дасть. Зіставайте всї здорові, Твоя сестра — Євка Ходновська.

Повисший лист прислав нам до опублікованя Никола Баранецький з Дітройт, Міш.

II.

Лист із шпиталю в Славонії, писаний до сестри і шваґра в Америцї. Прислав нам його до опублікованя Павло Крачковський з Фол Рівер, Масс.

Дорога моя Сестро і Ви дорогий Шваґре! Лист від Вас я отримав і сердечно Вам за него дякую, бо дуже він мене розвеселив. Як мене цьотка (тета) на війну випроваджала, то гіркі слези за мною проливала. Ви питаєте мене, чи я маю що їсти і чи не голодую. Я тепер не голодую, бо в шпиталях добре нас доглядають; зате я голодував через три місяцї, бо три місяцї бив ся з Москалями і бувєм одинайцять разів в штурмі на баґнети, але з Божої волї нічого менї не стало ся. Аж коло Перемишля стрінула мене пригода. Ми напали в ночи на Москалїв і билисьмо ся аж до рана. Тодї я дістав в колїно кульку з російського ґвера і зараз два жовнїри занесли мене до полевого шпиталю. За три днї після того мене відвезли до Будапешту, а їхав я до сего міста через цїлих 5 днїв. В Будапештї витали нас дуже сердечно цивільні люди і всього нам давали. Нас всїх ранених приїхало разом 7 соток. В будапештенськім шпитали менї витягнули зараз кулю з ноги. Тут я був один місяць, а відтак відїхав до місцевости Белїсце (в Славонії), де в шпитали і доси перебу-

ваю. Дорогі мої! Як дістанете той лист, то не смутіть ся, бо вже на Бога надія, що війна незадовго скінчить ся, бо нащі війска тепер Москаля побють. Поздоровляю Вас всїх кревних, знакомих і всїх Русинів. За мною не сумуйте, бо я є жовніром, а жовнїр має всьо витримати. — Михайло Крачковський з 55 полку піхоти.

ПОЗІР БРУКЛИН І ОКОЛИЦЯ!

В суботу перед цьвітною неділею і в саму цьвітну неділю, се є 27. і 28. с. м. відбудеть ся в гали гр.-кат. церкви Сош. сьв. Духа при 160 Норт 5-та ул. велике представленє „Житє і Страсти Ісуса Христа" в рухомих образках (мувінг пікчерс). Кромі тих образів будуть показувати ся і другі образи з теперішної великої війни европейської, кождого дня инші. Початок оба рази о годині 7. вечером. Вступ 25 цнт., а для дїтий старших 10 цнт. Просимо ласкаво прибути як найчисленнїйше на ті два вечери. бо се є дійсно щось правдиво красного і получене з користию душевною.

33.34.35 **Комітет церковний.**

НОВИНКИ.

СПРАВА ВИЗВОЛЕНЯ МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО.

„Руська Народна Рада" з Філядельфії внесла до президента Вілсона і секретаря Брайна меморіял в справі арештованя митрополита Шептицького. Правительство Злучених Держав віднесло ся до російського правительства в тій справі, а російське правительство заявило, що справу митрополита розслїдить як найскорше та дасть відповідь Злученим Державам.

Вправдї ся заява російського правительства не має до тепер великого значіня, але все таки воно мусить числити ся з публичною опінією Злучених Держав.

ЛУЦИК ПІЙШОВ В ПОПИ.

Перед двома місяцями, пишучи про статї Луцика в „Правді", писані кацапським літературним стилем (коршеним), висловили ми здогад, чи господин „поета" не хоче в той спосіб заслужити собі на попівський чин. І наша ворожба здійснила ся. В кацапських ґазетах від кількох тижнів оголошують ся оповістки, що господин Луцик їздить з цареславним епископом і попами по цареславних місиях яко катехизатор.

Як добре справить ся господин Луцик, то господин преосьвященний Александр певно дасть йому якусь цареславну парохію. Але мусить сарака тепер ще добре кадити Александру, а в своїм катехізмі певно переповідає все те, що писав і пише в „Правді", тож файний „катехіс" мають терпеливі люди, що його слухають...

ОНІХРО ГЕЦЕВ В ЯПОНІЇ.

Оніхро Гецев, звісний кацап і противний професор з Коломиї, котрий навістив був перед війною Америку та пробував кілька місяців у Злучених Державах і в Канаді на своїй яйцебитній агітації, вислав дня 20. лютого с. р. до кацапських газет у Злучених Державах лист із С. Франціско, в якім пише, що виїздить до Японії, відки в літі хоче виїхати до Росії. В Японії буде мешкати у російського консуля в Нагасакі, бо просить туди посилати листи, як би хто мав до нього які претенсії. Дальше пише, що зібрав у Злучених Державах і Канаді 1191 долярів і 42 центи, які обіцює передати якомусь „Народному Савєтови" у Львові, який нібито аж на долари Гецева чекає. При відїзді до Японії Гецев удавав дуже скромного і — як пише — звернув ся був до кацапських товариств: „Общества русских Братств", „Взаимопомощи" і „Любови" у Пасейку з просьбою, щоби позичили йому гроший на дорогу, **але ті товариства відмовили його просьбі.** Видно, що ті товариства пізнали ся на Гецеву і гадали, що досить з нього тисячу долярів, котрих якийсь „Народний Савєт" у Львові не потребує, бо як такий кацапський „савєт" дійсно є у Львові, то з нього тепер рублів як в жида, а згори сподївали ся, що Гецев не хотів гроший на позичку, а на „вічне віддане".

І так Оніхро покинув Америку з прибитим кацапським серцем, бо як би так „общества" були ще сипнули кілька тисяч „народному труженникови", то був би міг довше побути в Японії і ліпше забавити ся.

Кацапська газетка „Свєт", працюючи свого Оніхра, пише: „**Виїхав ти з поневоленої Руси, а вертаєш ся до свобідної!**"

Цікаво би знати, що господин редактор „Свєта" розуміє під словом „свобідний", „свобода": чи те, що не вільно тепер у східній Галичині у рідній мові учити в школах; чи те, що не вільно там у рідній мові проповідувати в церквах; чи те, що не вільно видавати ґазет у рідній мові; чи те, що нашому народови не вільно закладати на своїй землї своїх товариств лише тому, що царським поліцайникам се не подобає ся?

Чи може господин редактор „Свєта" має тут на гадцї свободу рабованя, катованя та убиваня наших людей в Галичині?

Се також свобода — свобода царська, за якою тужно рабам, слугам нагайки!

В недїлю, дня 21-го с. м. о 7-ій годині вечером в гали гр. кат. церкви при Сусекс і Грін Ст. в Джерзи Сіти, Н. Дж., буде мав делєгат Пр. Комісії У. Н. Союза популярний відчит, ілюстрований сьвітляними образками, на котрий то відчит всїх отсим запрашає ся.

Дмитро Андрейко,
секретар Пр. Ком. У. Н. Союза.

ВИСИЛКА СТАТУТІВ ДЛЯ ЧЛЕНІВ УКР. НАР. СОЮЗА.

Отсим повідомляємо, що статути У. Н. Союза готові і висилка вже розпочалась.

Звертаємо увагу ПП. Секретарів відділів У. Н. Союза, що висилані на їх адреси статути є призначені для всїх членів.

Сими днями вислано статути ПП. секретарам слїдуючих відділів:

Почтою („парсел пост") вислано для Відділів чч: 5, 8, 11, 13, 15, 17, 18, 19, 21, 22, 24, 28, 30, 34, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 48, 50, 51, 52, 65, 66, 67, 69, 71, 73, 74, 75, 77, 78, 79, 82, 86, 88, 89, 90, 94, 97, 98, 99, 100, 104, 105, 113, 117, 123, 124, 135, 137, 138, 145, 147, 148, 149, 150, 153, 156, 159, 160, 162, 164, 171, 174, 178, 180, 181, 186, 191, 195, 198, 200, 202, 203, 205, 207, 209, 210, 211, 215, 223 і 228.

На „Адамс Експрес" Відд. чч.: 2, 3, 7, 10, 16, 29, 47, 56, 60, 63 і 76.

На „Амерікен Експрес" Відд. чч.: 12, 38, 39 і 57.

Просить ся ПП. секретарів дотичних відділів, щоби заняли ся відбором виласних на їх адреси пакунків і роздали статути своїм членам при найблизшій нагоді.

На случай не одержаня посилки, просить ся сейчас повідомити Гол. Уряд У. Н. Союза.

РЕКОРДОВЕ СПРАВОЗДАНЄ У. Н. СОЮЗА

за місяць лютий 1915 р.

(Конець).

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВНІ АБО ВИЧЕРКНЕНІ ЗА НЕПЛАЧЕНЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 133. Копанецький Стах, Коритко Іван, Попаца Григорій, Гнида Микола, Горбач Михайло, Дзера Стефан, Блищаковський Іван, Будник Антін, Ванат Іван.
В. 137. Савич Петро.
В. 138. Соляж Іван, Соляж Анастазія, Кріль Пилип.
В. 140. Кухтин Леон, Щурко Николай, Юйкоп Федько, Ксенич Іван, Кіхтан Михаїл, Козїцький Антін, Масловський Дмитро, Осадлий Тома, Шалюга Михайло.
В. 141. Опацький Василь, Ястремський Дмитро.
В. 142. Костич Іван, Довжицький Петро, Ґелей Ник.
В. 145. Підґурський Фльоріян, Іванець Михайло.
В. 146. Козакевич Андрій.
В. 147. Машіга Петро, Брудняк Мих., Павлюк Іван.
В. 148. Бозько Іван, Джус Іван, Березний Онуфрій, Подвіка Войтіх, Шутак Михайло Мітру, Маркевич Френк.
В. 149. Гаврильчак Михайло, Колодій Іван, Насєчник Дмитро, Руяк Юрій, Тобіяш Осиф, Волошин Сенько, Сіґот Антоній.
В. 151. Сенякевич Анна, Гринцьо Качмарська Розалія, Лазор Текля.
В. 153. Гирча Андрій, Дубіль Василь, Дрофич Василь, Какурила Осиф, Кохців Юрко, Волянський Стефан, Старцун Луць, Скольський Онуфрій, Славич Максим, Пукшен Іван, Пацак Федьо, Буда Олекса.
В. 155. Мизерний Андрій, Слиш Павло, Билїнський Константин, Морітко Станислав, Гурняк Іван, Сидор Антін, Мартиняк Петро, Швайлик Михайло, Мельник Анд.
В. 156. Євдрусейко Петро, Кулиняк Наталка.
Відділ 158. суспендований.
В. 158. Батіг Михайло, Батіг Василь, Фицик Ігнатий, Іванюк Петро, Книгиїцький Иосиф, Мучка Дмитро, Мельник Олекса, Назарик Іван, Прокопчук Василь, Приймак Дмитро, Семанюк Николай, Сисак Федор, Шак Юрій, Петрищин Гриць, Ванник Іван, Верней Юрко, Василюк Юрій.
В. 160. Янік Иосиф, Сташків Ілько, Могила Анна, Філяк Марія, Варварчик Агафія.
В. 165. Команяк Іван, Гусейко Иосиф, Гнат Михайло, Нисевич Иосиф, Куземко Василь, Купчак Петро, Інкала Михайло, Ґбур Михайло, Ганковський Дмитро.
Відділ 166. суспендований.
В. 166. Барткевич Михайло, Демцьо Іван, Форнадель Мартин, Федорчак Павло, Фішанич Фецко, Фішанич Іван, Гуфрей Іван, Губа Демко, Гурей Яцко, Юрчишин Василь, Юра Михайло, Крутий Стефан, Ковалик Михайло, Клепач Юрко, Лабун Семен, Матвіїв Александер, Пивовар Віктор, Пиш Павло, Пиш Софрон, Рейба Іван, Репева Дионизій, Ревак Нестор, Рейба Стефан, Ренькаш Михайло, Урда Іван, Ванчик Николай, Зрйовка Антоній.
В. 168. Попаца Іван, Дячишин Григорій, Бобек Миколай, Белнів Михаїл.
В. 170. Савга Петро, Вовк Федор, Кальба Дмитро, Павукевич Василь, Гирила Іван, Ванат Николай, Котлярчик Михайло.
В. 171. Лавниґа Андрій.
В. 173. Бондра Зузанна.
В. 174. Гнатишак Михайло.
В. 175. Ванта Григорій, Крокіс Михайло, Крайдун Яким, Гнїздор Іван, Олїйник Стефан, Ковальчук Іван, Прибишевський Іван, Стефанюк Николай.
В. 178. Шухват Катерина.
В. 179. Тендик Іван, Микитич Андрусь, Зембік Іван,
В. 186. Баволяк Анна, Щіркот Параска, Демкович Веронка, Якубишин Анна (середна), Манік Сімошек Марія, Яно Марія, Прокіпчак Євка.
В. 187. Пелц Левко, Ґандаярський Мацей.
В. 191. Теличка Михайло, Осатчук Стефан, Осарчук Марія.
В. 192. Ковалик Пилип, Вороновський Дмитро, Ґела Олекса.
В. 195. Барна Ілько.
Відділ 197. суспендований.
В. 197. Біланич Петро, Бартницький Дмитро, Довбенько Михайло, Деренюк Максим, Дорош Гриць, Федорчак Теодор, Филип Адам, Гуменюк Антін, Гуменук Іван, Голодик Юрій, Гуменюк Филип, Господар Николай, Голодик Михайло, Квачан Федько, Кебала Федор, Квачан Яцко, Лужецький Лесько, Мізінко Іван, Паращак Олекса, Пісецький Франко, Парасюк Иосиф, Пашкович Василь, Римець Стефан, Саксон Андрій, Сімінський Іван, Сабол Юрий, Саксон Иосиф, Сліпець Павло, Ткач Ілько, Волошиновський Луць, Волянський Василь, Запотицький Тимко, Земба Андрей, Проць Андрей, Римиць Михайло.
В. 198. Савущак Василь, Шевчук Ілько мол.
В. 200. Пташник Федь.
В. 203. Климчук Антін, Рудий Іван.
В. 205. Левандовський Іван, Сулік Павло.
В. 206. Шаравара Яким, Селїнський Григорій.
В. 207. Біс Дорота, Ятчишин Нестор, Савка Антоній, Шурик Атанас, Трусик Павло, Романів Василь, Біланич Митро, Савка Михайло, Ковік Лука, Яворський Василь, Опалюх Мартин, Печінка Михайло, Рабовський Фльоріян, Цицак Ясько, Цицак Сташко, Ірпинч Антін.
В. 211. Наконечний Василь.
Відділ 212. суспендований.
В. 212. Арендац Михайло, Чабра Иосиф, Циґанко Іван, Циґанко Михайло, Доваловський Иосиф, Данчик Іван, Федоришин Василь, Фик Григорій, Гайжак Петро, Іванко Михаїл, Яцко Андрей, Юриґа Іван, Копчак Иосиф, Луцак Михайло, Луцак Петро, Максим Василь, Мацко Василь, Мацко Стефан, Міндек Іван, Паціида Стефан, Петришин Михаїл, Петрик Михайло, Пискорик Андрей, Патрик Дмитро, Секерак Іван, Савшак Іван, Сквір Прокоп, Сирог Іван, Сувак Іван, Секерак Юрко, Стефанко Андрей, Сепак Иосиф, Венцко Иосиф.
В. 213. Гриник Кузь, Ониськів Роман, Кіт Теодор, Антош Василь, Пасешник Михайло.
В. 214. Гладкий Николай, Смолин Іван, Мельник Дмитро, Каменецький Николай, Форґала Григорій.
В. 215. Шпак Марія, Томасікевич Иосиф, Мазуркевич Володимир.
В. 217. Стрілець Михайло.
В. 218. Дуньчак Іван.
В. 219. Кресевич Юрій.
В. 220. Дмитраш Данило, Лого Иосиф, Саєвич Василь, Демко Василий, Совтис Василь.
В. 221. Бабух Катерина, Бабух Олекса, Процик Іван, Цебельський Антоній, Щіхоп Іван, Пилипів Николай, Павлюк Іван, Молочник Андрій, Татарин Іван, Цебельська Марія, Влошек Василь.
В. 223. Владика Іван, Леньо Кузьма, Пех Климент, Бойко Іван, Запотічний Стефан, Катулька Теодор, Похцьол Петро.
В. 224. Гадик Николай, Мацинський Ілько, Поливка Стефан, Гринько Федор.
В. 228. Янковська Анна, Стефанська Катерина, Матляк Иосифа, Полянська Марта, Телеп Сандрія, Вовкулич Марія, Кудлик Розалія, Горбаль Анна, Швет Палля (Гелєр).
В. 229. Бандра Іван.
В. 230. Павлишин Гриць, Прислопський Олекса, Тислїцький Олекса.
В. 233. Реґуш Марія.
В. 234. Ґрушка Федь.
В. 235. Боренько Михайло.
В. 236. Антощик Катерина.
В. 237. Копчок Франя.
В. 238. Форналь Казимір, Струк Юрко.
В. 239. Яськів Андрій, Самбір Никола, Довгий Максим, Дубицький Антін, Новосад Николай.
В. 240. Кондратюк Реґіна.
В. 241. Хоптовий Михайло, Хомета Гнат, Ґаліпяк Теодор, Семеґен Николай.
В. 246. Шимкович Антоній, Пакіш Михайло, Миськів Іван, Коцко Гриць.
В. 250. Геча Юрко. Матвіяшин Федор.
В. 251. Чарнота Михайло, Войтів Василь, Костецький Олекса, Яцашин Іван стар., Кобилюх Іван.
В. 255. Жидик Василь, Штеник Дмитро, Малїновський Володислав.
В. 258. Федак Михайло, Карпа Григорій, Афтанас Дмитро, Афтанас Михайло, Тлучек Іван, Мудрик Петро, Коштовський Андрій.
В. 259. Макар Лазар.
Відділ 260. суспендований.
В. 260. Чумак Володимир, Грабець Іван, Кішак Василь, Онуфер Иосиф, Онуфер Марія, Рихвалдер Анна, Рихвалдер Андрей. Тиханевич Андрій, Цебринський Анатоль, Космина Юрій, Маркович Томаш, Маркович Ів.
В. 261. Петроска Анна, Кряницька Зузанна, Семан Анна.
В. 263. Ворожбит Данило, Дорогокупець Варвара.
Відділ 266. суспендований.
В. 266. Адамович Катерина, Биліца Ева, Дулеба Ева, Долинська Анна, Дубець Олена, Федорчак Зофія, Фуджак Марта, Ґаєвська Кляра, Гаденчик Олена, Гриник Пелагія, Ґреґень Анна стар., Ґреґень Анна молод., Кец Ева, Кец Ефрогія, Кевеш Марія, Круліковська Антоніна, Круліковська Юзефа, Матушович Катерина, Міґальська Антоніна, Парила Марія, Свинська Маріянна, Сивулич Марія, Срамоська Катерина, Скородинська Марія, Сійчак Катерина, Ткач Марія, Хованець Анеля.
В. 274. Грозовський Василь.
В. 275. Журав Сенця, Вереш Анна, Валюшек Марія, Томкевич Марія, Сутак Марґіта, Качмарик Марія, Грушка Марія, Цибулїнська Франка, Баран Марія, Бресовська Елисавета.
В. 276. Хлиста Андрій, Онуфрик Юрко, Зиндран Нестор, Марилів Федьо, Дубік Андрій, Холус Сенько, Баєк Павло. Бучек Ваврин, Кшитовський Михайло.
В. 277. Мельничук Михайло.
В. 278. Головатий Андрій, Днїстрян Петро, Басараб Василий, Чипець Стефан, Драбич Николай, Лисів Михайло, Індик Михайло, Прятка Василь. Вітко Андрій, Стронька Петро, Нагена Петро, Гомзяк Захар, Гаталик Іван, Скрип Матей, Пукас Василь, Славич Іван (син Прокопа).
В. 282. Осап Михайло.
В. 284. Череватий Пилип.
В. 28?. Челак Михайло.
В. 288. Коцмеровський Константин, Яшко Михайло, Дибач Андрій, Музика Іван, Воркун Прокіп, Запаржоний Олекса.
В. 292. Шумський Юрій, Вента Валентий, Поглод Іван, Фіна Андрій, Фіна Марія, Дитиняк Юрій.
Відділ 298. суспендований.
В. 298. Богняк Іван, Щіховський Андрей, Дорош Іван, Дзюра Юрко, Граца Андрій, Глада Иосиф, Губа Иосиф, Гусарчик Петро, Кузю Теодор, Кіжовський Иосиф, Кузю Петро, Кухнїрук Іван, Кузю Іван, Молнар Василь, Мидляр Серафин Андрій, Мозґаль Францішек, Мазур Василь, Немет Адам, Овац Михайло, Паюра Петро, Рущак Осиф, Степанович (Ґуцу) Андрій, Слимак Стефан, Вовк Дмитро, Заранч Юрко, Жуковський Константин.
Відділ 299. суспендований.
В. 299. Бучковський Николай, Федорук Федор, Горішний Василь, Голутяк Петро, Гоцуляк Яків, Ґаліщук Василь, Гнатюк Роман, Гнатюк Федор, Голутяк Іван, Іванюк Никола, Казїбродюк Олекса, Кузь Яків, Калїневич Осип, Кухарський Франц, Кухарський Іван, Кузьма Лазар, Мучка Матій, Настюк Дмитро, Настюк Семан, Підгірний Іван, Пастернак Василий, Підгірний Максим, Следзик Иосиф, Скіцко Дмитро, Тимчук Онуфрей, Василишин Семан, Василюк Константин, Зборовський Василь, Буртик Іван, Біндас Іван, Буртик Дмитро, Федорук Гриць, Іванюк Прокіп, Куш Михайло Гайчик, Куриляк Петро, Лесюк Пилип, Михайлюк Петро, Мельник Макій, Підгірний Василь, Поставський Дмитро, Рилик Михайло, Рилик Василь, Рилик Василь, Рилик Антошко, Рилик Петро, Стифурак Михайло, Семанюк Іван, Шак Федор, Шарий Ігнатий, Стефурак Іван, Бучковський Дмитро, Дроцко Дмитро, Рилик Григорій.
В. 300. Радик Стефан, Іванюк Николай, Дембіцький Петро, Кухта Іван.
В. 301. Левко Петро, Харків Андрій, Вушовський Онуфрій, Кравчук Іван.
В. 304. Лопатин Миколай, Ґаїв Василь, Бонтій Петро, Щурек Іван.
В. 305. Клаванич Іван.
В. 307. Генсіровська Марія.
В. 309. Смик Данило, Завадовський Іван, Гуменюк Доминік, Матвіїв Евдокія, Матвіїв Карпо, Панчишин Ілія, Гуменна Стефанія.
В. 312. Спольський Юсько, Гасуляк Михайло, Барна Михайло стар.
В. 315. Соболевська Анна, Щерба Ева, Ткач Анна.
В. 316. Пасняк Іван (с. Теодора), Скробач Сильвестер.
В. 317. Лихва Маґда.
В. 318. Драбик Феняа (ур. Прийда), Василовська Марія.
В. 321. Стецій Григорій, Савчин Дмитро, Білинський Тарасович Александер, Малик Андрій, Нечипор Андрій Нечипор Михайло.
В. 323. Нагай Никола.
В. 324. Бура Анна, Бурий Микита, Кособуцький Мих
В. 325. Карлицька Юлія, Карлицький Юрій.
В. 330. Яблонський Николай, Марціховський Петро Кубай Стефан, Кефор Михайло.
В. 332. Ґреґа Лїза, Бойко Анастазія.
В. 334. Года Тацька.
В. 336. Федорчак Михайло.
В. 338. Сушко Олексій, Щепсний Лешко, Мандяк Олекса, Кухта Іван, Мацко Іван (с. Романа), Пшеничка Іван, Пельц Петро, Грацонь Іван, Маленяк Федор.
В. 339. Курцеба Ілько.
В. 341. Ґермак Іван (Онуфрія), Ґирмак Іван, Волянський Петро, Волошин Гаврило.
В. 342. Угрин Лаврентий.
В. 343. Попович Гелен.
В. 344. Будник Онуфер.
В. 347. Кіртьо Іван, Юзефик Олекса, Дупняк Теодор
В. 349. Мельник Блажек, Мельник Антін, Пархінь Данило.
В. 350. Бойко Семан, Лисобей Стефан, Городиський Антін.
В. 351. Стецяк Іван.
В. 354. Папстик Орест.
В. 355. Юркевич Василь, Стельмах Иосиф, Солоничний Федько.
В. 357. Ткачик Іван, Пінтелей Григорій.
В. 360. Балучинський Валко, Бялочинський Петро. Бакало Гринько, Біян Войцех, Янчак Я. Адам, Копцюх Стах, Кобза Фелікс, Крук Іван, Кіс Теодор, Парила Федько, Сорока Петро.
Відділ 361. суспендований.
В. 361. Бек Анна, Біл Катерина, Беднарчик Параска, Більо Марія, Филипчак Катерина стар., Кіц Марія. Лесняк Анна, Цепко Анастазія, Сірко Павліна, Завойська Катерина, Кіньо Гелена.
В. 363. Парацій Іван, Журавінський Олекса, Волошин Никола.
В. 366. Блонський Войтек, Скалуба Валентий, Сухарський Стефан, Мищишин Дмитро, Гоцек Иосиф, Данько Дмитро, Калїнович Василь, Калїневич Станислав, Михалик Іван, Янік Іван. Бицко Федор, Андрух Стефан.
В. 371. Рудий Тимко.
В. 373. Вішовська Текля, Мочарська Марія.
Відділ 376. суспендований.
В. 376. Бродич Михайло, Чепа Іван, Ільків Василь. Лазорка Андрій, Матковський Іван, Орендач Василь. Петрович Василь, Смоляк Дмитро, Скольський Никола, Скольський Василь, Вольчанський Сахар, Вольчанський Сахар (с. Петра), Вольчанський Іван, Вольчанський Никола, Вольчанський Василь, Лупацій Іван, Лоштин Олекса, Пищальник Юрко, Сурипич Ігнат.
В. 379. Білїнський Юрко.
Відділ 382. суспендований.
В. 382. Бруц Катерина, Гардонік Катерина, Кавчак Катерина, Шушереба Марія, Кавчак Анна, Сковронська Марія.
В. 384. Хомицький Григорій.
В. 386. Хома Николай.
В. 391. Целеп Антін.
В. 392. Кісілевич Иосиф, Кулїцький Михайло.
В. 400. Винар Михайло.
В. 402. Токар Михайло, Пиріг Дмитро, Біжик Василь, Бижик Федьо.

ЧЛЕНИ ВЗЯВШІ ПЕРЕСТУПНІ ЛИСТИ.

В. 3. Тимкевич Филип.
В. 17. Кирик Онуфрій.
В. 70. Дуткевич Богдан.
В. 82. Адамяк Иосиф, Бахор Авґуст, Белюх Гриць, Біковський Іван, Душенка Теодор, Федак Михайло, Гиляк Іван, Гуменчук Михайло, Кріль Николай, Кузьмин Іван, Лесів Максим, Мальговський Іван, Мельничок Иосафат, Марцюк Лука, Нановапець Иосиф, Пішко Иосиф, Продан Николай, Василю Никола.
В. 99. Лаврів Олекса.
В. 102. Гудак Андрій.
В. 165. о. Петровський Володимир.
В. 178. о. Захарко Іван, Мацюк Марія.
В. 212. Секерак Михайло мол.
В. 213. Маньків Василь.
В. 236. Череп Ксеня, Бован Анна, Нагребецька Павлина, Галабан Катерина, Шумська Вікторія, Малїновська Антонія.
В. 248. Войцеховський Іван.
В. 261. Грецула Анна стар., Ґаланська Людвика.
В. 266. Мончак Наталія.
В. 298. Деркач Михайло.
В. 323. Кархут Василь, Гримак Василь.
В. 360. Труш Петро.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ.

В. 1. Льорчак Яків.
В. 4. Тарбай Марко.
В. 22. Охрішко Іван.
В. 76. Фентон Афтанас.
В. 117. Павловський Іван.
В. 133. Яблонська Теодозія.
В. 136. Венґрин Дмитро.
В. 228. Феценко Фемія.
В. 278. Кертичак Николай.
В. 338. Волощук Онуфрій.

ЗІСТАВЛЕНЄ.

В місяцю січни 1915 р. було членів в Українськім Народнім Союзі	7.970
В місяцю лютім 1915 р. приступило нових членів до Українського Народного Союза	96
В місяцю лютім 1915 р. принято наново в члени Українського Народного Союза	456
В місяцю лютім 1915 р. принято членів з переступними листами	83
В місяцю лютім 1915 р. перейшло з нисших кляс посмертного членів	145
Разом	8.750
В місяцю лютім 1915 р. суспендовано за неплаченє місячних вкладок	1.228
В місяцю лютім 1915 р. виключено за неплаченє місячних вкладок	67
В місяцю лютім 1915 р. взяли переступні листи до других відділів	40
В місяцю лютім 1915 р. померло.	10
В місяцю лютім 1915 р. перейшло до других кляс	145
Разом	1.490

УВАГА,

котру кождий місцевий Урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосувати ся.

Члени, оголошені в рекордовім справозданю за місяць лютий 1915 р. як суспендовані або вичеркнені за неплаченє місячних вкладок чи з инших причин згідно зі статутом орґанізації, (з винятком членів суспендованих відділів, котрі мають застосувати ся до § 412 новото а §§350 і 351 старого статута У. Н. Союза) коли хотять і на далї бути членами Українського Народного Союза, мусять зголосити ся в протягу сего місяця (марта) до своїх відділів і вписати ся наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Як сего не зроблять до кінця марта 1915 р., то в цьвітню 1915 р. мусять виповнити нові просьби о приняте, єсли хотять бути членами У. Н. Союза, подібно, як кождий новий кандидат. Ті знов члени, котрі в місяцю лютім 1915 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосили ся до якогось иншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мають се зробити в місяцю марті 1915 р., бо на другий місяць, т. є. в цьвітни 1915 р. вичеркне ся їх з членів орґанізації, а тоді вони можуть бути приняті до У. Н. Союза тілько на підставі нових декляраций.

Д. Капітула, гол. предс. У. Н. С.,
М. Угорчак, гол. рек. секр. У. Н. С.

ПОЗІР БРУКЛИН І ОКОЛИЦЯ!

В неділю, дня 21-ого с. м. о $6\frac{1}{2}$ годині вечером в гали гр.-кат. церкви на 5-тій Норт улиці в Бруклині, Н. Й. буде мав відчит п. др. Семен Демидчук на тему „Справа України в сучасній міжнародній політиці", на котрий відчит всїх щирих Українців отсим зарашає ся.

Уряд Читальні „Просьвіти".

ДЛЯ ТИХ, ЩО ЧИТАЮТЬ ОГОЛОШЕНЯ.

За всї оголошеня (адвертайзменти), поміщені в „Свободї", редакція не відповідає. Хто замовляє щонебудь з поміщуваних оголошень, нехай звертаєть ся просто на адресу тої фірми, яка оголошує ся; в „Свободї" належить замовляти лише те, що „Свобода" оголошує від себе. На се треба добре уважати.

Звертаєсь увагу Вп. читачів нашої часописи, що, коли вони висилають замовленя до фірм оголошуючих ся в нашій часописи, роблять се на власне ризико і редакція за се відвічати не може.

ВИКАЗ

убитих, ранених, полонених і пропавших Українців у теперішній війні.

—o—

СКОРОЧЕНЯ:

п. = піхота (інфантерія)
стр. = стрільці (вґри)
у. = улани
д. = драґони
а. = артилерія (полева)
а. кн. = артилерія кінна
а. гір. = артилерія гірська
а. кр. = артилерія кріпосна
г. = гавбиці (полеві)
г. т. = гавбиці тяжкі
пн. = піоніри
сап. = сапери
тр. = трен (доства амуніції і живности)
с. = санітети
л. = ляндвер (піх. краєвої оборони)
у. л. = улани ляндвери
а. л. = артилерія ляндвера
г. л. = гавбиці ляндвера
з. о. = загальне ополчене (ляндштурм)
ж. = жандармерія
ск. ст. = скарбова сторож.

Подане при імени число означає полк (реґімент), баталіон або дивізію.

—o—

(Дальше).

Листа утрат ч. 88
видана 30. грудня 1914.

РАНЕНІ:

Куц Клим, 80 п.
Куць (Козак) Козма, 80 п
Кухціцький Йосиф, 80 п
Кухтар Дмитро, 36 л
Куців Дмитро, 20 л.
Кучар Яким, 80 п.
Кулик Ілько, 80 п
Кулик Григорій, 30 п.
Кудзінський Петро, 20 л
Куля Никола, 36 л
Кудьба Михайло, 30 п
Кулик Іван, 80 п.
Кулик Іван, 36 л.
Кулинка Теодор, 80 п.
Кундрат Іван, 30 п.
Купоцький Теодор, 30 п.
Купровський Войтко, 36 л
Курах Федько, 30 п
Куренюк Дмитро, 36 л
Курій Никита, 80 п.
Курнат Никола, 30 п
Куровець Дмитро, 30 п
Куриш Дмитро, 24 п.
Кусляк Теодор, 30 п
Кусий Олекса, 80 п.
Кусий Стефан, 80 п.
Кушка Пилип, 30 п.
Кушнір Гринь, 20 л.
Кушнір Прокіп, 20 л.
Кушнір Никола, 36 л.
Кушнір Стефан, 80 п.
Кушнір Василь, 30 п.
Кушнірук Семен, 24 п.
Кушнерик Михайло, 36 л.
Кушинський Іван, 80 п
Кутянський Петро, 80 п
Кутний Іван, 30 п.
Кузб Іван, 80 п.
Кузь Стефан, 80 п
Кузів Ілія, 36 л.
Кузів Михайло, 36 л
Кузємський Данило, 30 п
Кузьма Матвій, 80 п.
Кузьмак Павло, 30 п.
Кузьмин Петро, 30 п.
Кузиик Юрко, 30 п.
Кузик Грицько, 36 л
Квасик Йосиф, 30 п.
Квасьовський Кароль, 20 л
Квасниця Іван, 36 л.
Квок Іван, 30 п.
Лабащук Павло, 30 п
Лахман Пилип, 20 л.
Ляхович Іван, 30 п
Ляйтер Юрко, 20 л.
Лакота Франко, 30 п
Ламаз Войтко, 30 п.
Лампіка Никола, 30 п.
Ланьоник Онуфрій, 36 л.
Ласійчук Андрій, 36 л.
Ласійчук Никифор, 24 п.
Лясковський Антін, 36 л.
Лашкевич (інф.), 30 п.
Лавринович Йосиф, 36 л.
Лавринович Михайло, 36 л.
Лазоряк Петро, 24 п.
Лазорчук Григорій, 36 л.
Лазурак Іван, 30 п.
Лебайко Казимир, 30 п.
Легкий Станислав, 20 л.
Лецик Тит, 30 п.
Леґойда Евфимій, 80 п.
Легунко Семен, 30 п.
Лемішка Ілько, 80 п.
Лень Іван (однор. добр.), 80 п.
Ленартович Іван, 30 п.
Ленартович Йосиф, 80 п.
Леньчук (інф.), 30 п.
Ленчиньский Антін, 36 л.
Ленців Семен, 36 л.
Ленець Никола, 80 п.
Лесінечко Яким, 30 п.
Лесів (стр.), 30 п.
Лесюк Теодор, 80 п.
Леськів Гнат, 20 л.
Леськів Гнат, 30 п.
Лесрців Стефан, 30 п.
Лещинський Антін, 20 л
Лещинський Йосиф, 30 п
Лещишин Іван, 30 п.
Лещишин Петро, 36 л.
Лешишин Станислав, 30 п
Леусь Андрій, 80 п.
Левандовський Франко, 80 п.
Левицький Василь, 36 л.
Левицький Іван (рез.), 30 п.
Левицький Іван (капр. тит. цуґсфірер), 30 п.
Левицький Павло, 30 п
Левицький Петро, 30 п.
Левицький Василь, 30 п.
Левків Михайло, 80 п.
Ліба Михайло, 30 п.
Лінінський Петро, 20 л.
Липка Володислав, 30 п.
Лисецький Йосиф, 30 п.
Лисоцький Григорій, 30 п.
Лісовський Станислав, 30 п
Литовський Іван, 36 л.
Литвин Андрій, 80 п.
Лівуш Василь, 20 л
Льондон Йосиф, 80 п.
Лопатнюк Семен, 36 л.
Лось Олекса, 20 л.
Лотошинський Андрій, 80 п.
Лозинський Никола, 36 л.
Лозинський Стефан, 36 л.
Лозовий Олекса, 80 п.
Лозовий Стефан, 80 п.
Луцик Павло, 80 п.
Луцик Софрон, 80 п.
Луцик Василь, 30 п
Лучак Пилип, 24 п
Лучка Іван, 80 п.
Лучин Михайло, 20 л.
Людчак Онуфрій, 36 л
Луговий Іван, 36 л.
Л…нець, 80 п. (5 комп.)
Лукасевич Олекса, 80 п.
Лукасевич Ілько, 80 п.
Лукасевич Йосиф, 36 л.
Лукащук Юрко, 36 л.
Лукащук Дмитро, 36 л.
Лукащук Стефан, 36 л.
Лукинів Дмитро, 36 л
Луків Андрій, 80 п.
Луковський Андрій, 30 п
Луниця Іван, 58 п.
Лютечник Никола, 36 л
Лютий Михайло, 36 л.
Лиховоля Григорій, 24 п
Личак Олекса, 80 п.
Личак Омелян, 80 п.
Лилик Павло, 80 п.
Липчанський Михайло, 36 л
Ляпка Іван, 30 п.
Лисачок Дмитро, 36 л.
Лисак Юрко, 36 л.
Лисак Іван, 80 п.
Лисяк Онуфрій, 36 л.
Лиско Володимир, 30 п.
Мапедонський Никола, 80 п.
Маценко Клим, 36 л.
Маценко Никола, 24 п.
Махевич Франко, 30 п.
Махніцький Франко, 36 л.
Маційовський Іван, 20 л.
Мацюра Олекса, 30 п.
Мацюра Василь, 30 п.
Мацковський Ромуальд, 30 п.
Мацик Ілько, 20 л.
Маґдій Ілярій, 7 п.
Маґеровський Іван, 80 п.
Маїк Петро, 80 п.
Майба Теодор, 80 п.
Майброда Ілько, 80 п.
Майхер Франко, 30 п.
Майданюк Василь, 36 л.
Маєвський Петро, 20 л.
Макаровський Григорій, 80 п.
Макогон Онуфрій, 80 п.
Маковійчук Дмитро, 36 л.
Маковійчук Василь, 36 л.
Максимців Сенько, 20 л.
Максимів Іван (рез.), 80 п.
Максимів Іван (інф.), 80 п.
Максимів Йосафат, 80 п.
Максимович Андрій, 80 п.
Максимович Михайло, 30 п.
Макуляк Михайло, 36 л.
Маланюк Василь, 58 п.
Маланчук Іван, 36 л.
Маланич Никита, 36 л.
Малицький (інф.), 30 п.
Малицький Павло Іван, 30 п.
Мотиль Кіндрат, 80 п.
Максимович Кость, 30 п.
Малиновський Никола, 36 л.
Малиновський Петро, 80 п.
Малішевський Михайло, 36 л.
Мамалиґа Григорій, 36 л.
Манюх Василь, 80 п.
Манкин Кость, 24 п.
Манькут Василь, 30 п.
Мановита Антін, 80 п.
Марквінський Мартин, 30 п.
Марцяш Лука, 80 п.
Марцінюк Іван, 80 п.
Марціновський Антін, 36 л.
Марціновський Данило, 36 л.
Марціновський Михайло, 36 л.
Марціновський Никола, 36 л.
Марцинюк Роман, 36 л.
Марцинюк Віктор, 36 л
Марлюца Кость, 36 л.
Марковський Іван, 36 л.
Мартинишин Петро, 80 п.
Мартинюк Никола, 36 л. (1 комп.)
Мартинюк Іван, 80 п.
Мартинюк Лев, 80 п.
Мартинюк Никола, 36 л. (2 комп.)
Мартинюк Никола, 80 п.
Мартинюк Петро, 36 л.
Мартинюк Петро, 80 п
Мартинюк Стефан, 80 п
Мартинник Петро, 36 л
Марусяк Іван, 36 л.
Марусяк Іван, 36 л.
Марусик Йосиф, 36 л.
Марусик Петро, 36 л
Марущак Іван, 36 л.
Марущак Никита, 30 п.
Марицький Каспер, 30 п.
Марийчук Олекса, 36 л.
Маржик Володимир, 30 п.
Маслянка Андрій, 80 п.
Маслій Василь, 36 л.
Масло Никита, 80 п.
Масник, 80 п. (9 комп.)
Масник Никола, 80 п.
Маштальр Тома, 30 п.
Матушевський Михайло, 20 л
Матвіїв Теодор, 80 п.
Матейчук Ілько, 36 л.
Матейчук Кирило, 36 л.
Матіяшів Онуфрій, 80 п.
Мазур Іван, 30 п.
Медвідь Василь, 20 л.
Медвідь Йосиф, 80 п.
Медвідь Михайло, 80 п.
Медвідь Володимир, 80 п.
Медик Яків, 30 п.
Мединський Петро, 80 п.
Микитей Іван, 36 л.
Меленишин Василь, 30 п.
Мельничук Кузьма, 30 п.
Мельничук Дмитро, 36 л.
Мельничук Яків, 20 л.
Мельничук Іван, 24 п.
Мельничук Сильвестер, 20 п.
Мельник Ілько, 20 п.
Мельник Іван, I/11 г.
Мельник Іван, 30 п.
Мельник Никола, 80 п
Мельник Стефан, 80 п.
Мельникович Василь, 20 л.
Менартович (фельдв.), 30 п
Мендрикора Никола, 36 л.
Мясівський Михайло, 30 п
Михайлів Роман, 20 л.
Михальчук Петро, 24 п
Михальчук Теодор, 80 п.
Михалевський Михайло, 80 п. (11 комп.)
Михалевський Михайло, 30 п.
Михалишин Теодор, 80 п
Михалків Петро, 36 л.
Михалишин Тихон, 80 п.
Михаловський Антін, 30 п.
Михальський Тома, 80 п.
Михасюк Іван, 58 п.
Михнюк Григорій, 36 л.
Мельничок Михайло, 30 п.
Мельничук Матвій, 80 п.
Мельничук Стефан, 80 п.
Милуйка Андрій, 80 п.
Микула Йосиф, 7 п.
Микулащик Франко, 36 л.
Микушевський Ромуальд, 80 п.
Миляновський Іван, 80 п.
Мирон Яків, 30 п.
Мисевич Володислав, 80 п.
Мискевич Василь, 80 п.
Мисик Дмитро, 36 л.
Миштур Йосиф, 80 п.
Митулинський Михайло, 80 п.
Мицик Іван, 36 л.
Мизан Никола, 30 п.
Мизан Пилип, 30 п.
Млодиня Лука, 36 л.
Мохилюк Лукіян, 36 л.
Мочернюк Юрко, 36 л.
Мочернюк Михайло, 24 п.
Мокрий Михайло, 30 п.
Мончаковський Михайло, 80 п.
Моравецький Нестор, 80 п.
Моравський Григорій, 30 п.
Моркало Гриць, 30 п.
Моргоч Михайло, 36 л.
Москалик Никола, 36 л.
Москалюк Федько, 80 п.
Москалик Юрко, 36 л.
Мостинець Павло, 30 п.
Мостовий Онуфрій, 20 л.
Мотузишин Андрій, 20 л
Мотиль Олекса, 80 п.
Мотиль Ілько, 80 п.
Мрочко Михайло, 36 л.
Муха Іван, 30 п.
Мудрий Матвій, 30 п.
Мудрик Павло, 80 п.
Муранець Петро, 30 п.
Мушинський Захар, 30 п.
Михальнюк Іван, 36 л.

(Дальше буде).